

HP

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/1447-4/2016</u>	
Erkezett: <u>2016 NOV 03.</u>	
Méldány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>1</u> db	<u>H</u>

HX

Alkotmánybíróság részére
Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

alkotmányjogi panasz beadvány

Lówenberger Tímea
[Redacted]

Panaszosnak

Képv.: **Dr. Makó Klaudia ügyvéd**

a Pesti Központi Kerületi Bíróság
21.Sze.3807/2016/8. számú végzése
Alaptörvénybe ütközésének megállapítása és
megsemmisítése iránt a **T. Alkotmánybíróság**
IV/1447-3/2016. ügyszámára hivatkozással

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, **Dr. Makó Klaudia ügyvéd Löwenberger Tímea** korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak a fenti számon jelölt, a **Fővárosi Törvényszék által 32.Szef.42/2016/3. számú végzésével jóváhagyott szabálysértési határozatával** szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § a)-b) pontjai alapján – hivatkozással a T. Bíróság IV/1447-3/2016 ügyszámára - az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.Sze.3807/2016/8. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Szef.42/2016/3. számú végzései sértik az Alaptörvény alább hivatkozott rendelkezéseit, ennek okán alapjogokat súlyosan sértenek. Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy hivatkozott és bírósági határozatokat teljes egészében megsemmisíteni szíveskedjen.

A panasz ténybeli és jogi indokolása, az érintett alapjogok sérelme

1. Ügyfeletem a Pesti Központi Kerületi Bíróság tiltott prostitúció szabálysértés elkövetése miatt pénzbírsággal sújtotta, tekintettel arra, hogy a Bíróság álláspontja szerint – maradéktalanul elfogadva a rendőrség ezzel kapcsolatos álláspontját – ügyfelem a XVII. Kerületben a Lőrinci út és a Bocskai út kereszteződésében található „temető” mellett ajánlkozott fel szexuális szolgáltatás nyújtására.

A végzés ellen részletes fellebbezést nyújtottunk be, azonban a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság határozatait hatályában tartotta.

2. Álláspontom szerint a határozat Alaptörvényt és más jogszabályt is sért, ennek okán pedig ügyfelem alapjogát súlyosan korlátozza.

A határozatok jogszabálysértő voltával kapcsolatban az alábbiakat szeretném kiemelni:

A Bíróság végzését a 145/1999. kormányrendelet 20. § (1) és (2) bekezdése szerint a temető kiürítése nem történt meg, ezzel kapcsolatosan Rákosmente Önkormányzata is hasonlóan nyilatkozott.

Álláspontunk szerint fenti rendeletnek a jelen ügygel összefüggésbe hozása nem helytálló jogi következtetés és annak az Szbt. védett övezetekkel kapcsolatos szabályaira semmilyen kihatása nincs. Említett rendelet ugyanis az alábbiakat szabályozza:

„1999. évi XLIII. törvény 41. § (1):

Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg

a) az e törvény szerinti temetkezési szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeit, a tevékenységet folytatókra vonatkozó szakmai képesítési követelményeket, a tevékenység gyakorlásának műszaki, kegyeleti, közegészségügyi szabályait, az e tevékenységre jogosító engedély kiadásának rendjét, az engedéllyel rendelkezőkről vezetett nyilvántartás személyes adatot nem tartalmazó adattartalmát, valamint a nyilvántartás vezetésére vonatkozó részletes eljárási szabályokat, továbbá a tevékenységre jogszabályban vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeket;

b) a temetkezési szolgáltatási és temetőüzemeltetési tevékenység ellátására való jogosultság és kötelezettség eseteit, a közkölségen történő temetés, a belföldi és külföldi halottszállítás, a nem magyar állampolgár belföldi eltemetésének és hamvasztásának szabályait, továbbá a hamvak kiadásához szükséges nyilatkozat tartalmát;

c) a temetőfenntartás és üzemeltetés, a hamvasztóüzemi építmény létesítési, működési, közegészségügyi szabályait;¹²²

d) a temetők létesítésével, bővítésével, lezárásával, megszüntetésével és ismételt használatbavételével, valamint az eltemetéssel, a hamvasztással, az urnaelhelyezéssel, hamvak szórásával, a sírnyitással, a rátemetéssel, az exhumálással kapcsolatos részletes rendelkezéseket;¹²³

e) a temető, a temetkezési emlékhely, továbbá a temetési hely építményei létesítésének építési szabályait;

(...)

g) a temetőszabályzat kötelező tartalmi elemeit;"

Az a körülmény, hogy ezeknek a jogszabályi kötelezettségeknek – amelyeket a Bíróság által hivatkozott 145/1999. kormányrendelet tartalmaz – egyik arra kötelezett üzemeltető sem tett eleget, még nem teszi a kérdéses terület kegyeleti célokra alkalmas temetkezési helyé, hovatovább az ott dolgozó szexmunkásoktól sem várható el, hogy egy kerítéssel körülvett, erdős-fás-gazos területről (ahogy egy darab sír van elrejtve a terület belsejében a gazok között) tudják azt, hogy nem lett szabályszerűen kiürítve.

Az 1999. évi XLIII. törvény 3. §-a szerint:

„3. § E törvény alkalmazásában

a) temető: a település közigazgatási területén belüli, beépítésre szánt vagy beépítésre nem szánt, építési használata szerinti zöldfelületi jellegű különleges terület, amely kegyeleti célokat szolgál, közegészségügyi rendeltetésű, és amelyet az elhunytak eltemetésére, a hamvak elhelyezésére létesítettek és használnak, vagy használtak;"

Álláspontunk szerint a jogszabály konjunktív feltételeket szab a terület temetővé minősítéséhez, azaz hogy:

- kegyeleti célokat szolgál és
- közegészségügyi rendeltetésű és
- elhunytak temetésére használnak.

Álláspontunk szerint pusztán attól, hogy egy területet korábban temető céljára használtak, de az jelenleg sem a közegészségügyi feltételeknek nem felel sem, sem kegyeleti célokat nem szolgál, nem felel meg a törvényi fogalomnak.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság ezzel az álláspontunkkal egyetértett és kimondta, hogy valóban, mindhárom feltétel együttes fennállása szükséges ahhoz, hogy egy terület temető minősítést nyerjen, azonban a Bíróság – pusztán arra tekintettel, hogy szabályszerű kiürítés nem történt, ugyanakkor utoljára 1956-ban temettek oda (először és utoljára) egyetlenegy személyt és a területen

lakóházak vannak (!!!) – úgy vélte, hogy ezek a feltételek fennállnak (!!!), tehát a terület temetőnek minősül.

Hozzátette továbbá a Bíróság, hogy ugyanígy, ha egy iskola épületbe már nem járnak tanulók, az üresen áll és ott nem folyik oktatás (hanem, teszem azt, night club üzemel), attól az az épület még iskolának tekintendő és ugyanígy, védett övezetbe tartozik (!!!).

Mivel a konjunktív feltételek vizsgálata körében – helyszíni szemlére vonatkozó indítványunk ellenére sem – folytatott le tényszerű bizonyítást az elsőfokú bíróság, így ismételt elmondjuk, hogy a kérdéses területen két darab lakóház van, kerttel, fákkal, ott idős emberek élnek. Nincs ott temető, nincsenek sírok, sem kegyeleti, sem egészségügyi célok a hely nem szolgál, így temetőnek nem tekinthető. A területet, mint temetőt az 58/2000 számú Fővárosi Közgyűlési Rendelet sem tartalmazza, ez egy magánterület, oda sem kegyeleti, sem közegészségügyi, sem temetkezési célból belépni nem lehet, mert magántulajdon.

A védett övezetekkel kapcsolatos szabályozás és törvényalkotó szándék ismertetése, illetve a kapcsolódó miniszteri indokolás ismertetése kapcsán kértük az elsőfokú Bíróságot, hogy tanúként idézze be és hallgassa meg

██████████ aki 1994-től 2005-ig előbb Belügyminisztérium a rendőrséget, határőrséget felügyelő Főosztályának, majd 8 éven át a minisztérium Jogi Főosztályának büntetőjogi és rendvédelmi-jogi jogalkotásért felelős vezetőjeként tevékenykedett, **ennek keretében a prostitúció, a nemzetközi emberkereskedelem kezelésére vonatkozó speciális rendelkezések bevezetése,** valamint, az üzletszerű magánbiztonsági tevékenység szabályainak megteremtése is az ő nevéhez fűződik. Az 1999. évi LXXV. törvényt **██████████** írta meg, ő vezette az ezzel kapcsolatos minisztériumi munkát.

A Bíróság ezen bizonyítási indítványunkat elutasította, ezt azzal indokolta, hogy „nem szokás” ilyen bizonyítást lefolytatni.

Tekintettel arra, hogy a Bíróság helyszíni szemlét lefolytatni nem kívánt, a területről számos fénykép felvételt csatoltunk. Csatoltuk az ingatlan tulajdoni lapját, továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság korábbi, 4.Sze.12.914/2007/15. számú végzését is, a tárgybeli területtel kapcsolatban ugyanis korábban már folyt eljárás és akkor a Bíróság helyesen azt állapította meg, hogy a kérdéses terület nem temető.

A jelen ügyben a Bíróság ezzel ellentétesen döntött, kimondta továbbá, hogy **„Magyarországon nincs precedensjog, ezért ez a korábbi végzés nem vehető figyelembe”.**

Annak ellenére mondta ezt a Bíróság, hogy a korábbi végzés óta a terület körülményeiben semmiféle változás nem történt. **Annak ellenére mondta ez, hogy a bíróságok szervezetéről szóló törvény szerint alapvető jogelv az ítékezés egysége, alapvető emberi jog pedig az, hogy ha már egy korábbi ügyben jogerős ítélet született, akkor ugyanabban az ügyben egyrészt**

- **ne indulhasson még egy, ugyanolyan eljárás,**
- **ha mégis indul, akkor az ugyanolyan körülmények között, ugyanúgy végződjön, mint a korábbi eljárás.**

Az elsőfokú Bíróság végzésében az alábbiakra hivatkozik még:

„A bíróság a védő azon hivatkozását, hogy az ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban kivett lakóház, gazdasági épületként van feltüntetve, az ingatlan rendeltetésének megállapításakor azért nem fogadta el, mert az ingatlan rendeltetését elsősorban a fenti jogszabályok és az a tény határozza meg, hogy ott a temetési helyeket nem ürítették ki.”

Hivatkozott továbbá arra is az elsőfokú Bíróság, hogy a kérdéses terület Budapest XVII. Önkormányzata **Építési hatóságánál „temető” ágazati besorolással bír.** Hogy ennek mi az oka, azt nem tudjuk, mivel a terület egyértelműen nem alkalmas temetkezésre és ott nem is folyhat ilyen tevékenység, tekintettel a Liszt Ferenc Repülőtér közelségére, illetve a leszálló légi csatorna közelségére.

Tájékoztatom a T. Alkotmánybíróságot, hogy az említett területen nincsen temetési hely. Nincsen ott sír, nincsen halottasház, nincs templom, vagy más kegyeleti célokat szolgáló építmény, erre a helyre senki nem jár gyertyát gyújtani november 1-én. Az egész terület körbe van kerítve, elhagyott és gazos, a kerítésen pedig egy „Magánterület” feliratú tábla ékeskedik. **Lehet, hogy az ingatlan rendeltetését meghatározzák az elsőfokú bíróság által említettek, védett övezeti minősítését azonban semmiképpen sem.** (Bár a rendeltetését sem, hiszen ahhoz, hogy ott újra temető üzemelhessen, egy sor további engedélyre és munkavégzésre lenne szükség, amely jelenleg nem áll a tulajdonos rendelkezésére, **bármilyen is a terület „rendeltetése”, a tulajdonos ott temetkezési tevékenységet nem végez és nem is végezhetne, súlyos bírságokkal kellene szembenéznie, ha mégis így tenne.**)

Az ingatlan ágazati besorolása álláspontunk szerint ebben a körben semmilyen relevanciával nem bír. Attól függetlenül, hogy a szabályzat hibás, hiányos voltára hivatkoznék (de ha így tennék, igazam lenne), tény, hogy ez egy olyan alacsonyabb szintű jogszabály, amely e körben – **ti. védett övezetekkel kapcsolatos prostitúciós szabálysértés – teljesen érdektelen.** Ha szétnéznénk az ország önkormányzatainál, rengeteg olyan besorolást találnánk, ahol pl. szántó művelési ágban tartanak nyilván olyan területet, amit már rég beépítettek, vagy eltérően használnak.

Az elsőfokú Bíróság korábbi, tárgyaláson kívül hozott végzésében azt mondja:

„A bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 4.Sze.12.914/2007/15. számú végzése kapcsán utal arra, hogy annak tárgya nem egyezik meg teljes egészében jelen ügy tárgyával, mert a korábbi ügyben a cselekmény elkövetési helye a Budapest Lőrinci út számozatlan része volt, másrészt a bíróság a korábbi ügyben bizonyítottság hiányában szüntette meg az eljárást.”

Az elsőfokú Bíróság ennek kapcsán a már hivatkozott PKKB végzést álláspontom szerint nem megfelelően értékelte. A PKKB 4.Sze.12.914/2007/15. számú végzésének alapja az volt, hogy a kérdéses terület – Lőrinci út számozatlan része – 300 méteres körzetében védett övezet (régóta temető) található. A jelen ügy alapja az, hogy XXXXXXXXXX a Budapest Bocskai út és Lőrinci út kereszteződésében található „temető” mellett végezte tevékenységét. **Mivel a XVII. Kerületben tudomásunk szerint csak egyetlen Lőrinci út, egyetlen Bocskai út és ezek 300 méteres körzetében csak egyetlen „temető” található, a két ügy ténybeli vonatkozásai minden tekintetben teljeskörűen megegyeznek.**

A PKKB a 4.Sze.12.914/2007/15. számú végzésében nem bizonyítottság hiányában szüntette meg az eljárást, hanem kimondta:

„Az eljárás alá vont személy és védője a hivatkozott temetőről több fényképet csatolt, amely alapján e terület egy gondozatlan, erdős résznek tűnik.

A bíróság ezek alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont személy védett övezeten kívül folytatott prostitúciós tevékenységet, így nem követte el az Sztv. 143. § (1) bekezdésében foglalt tiltott kéjelgés szabálysértést.

Hivatkozott még arra is az elsőfokú Bíróság, hogy tekintettel arra, hogy a terület jelenlegi tulajdonosának, a [REDACTED] nek a főtevékenysége temetkezési szolgáltatás, így a terület ez okból is temetőnek tekinthető.

Ez az „érvelés” azt hiszem, további kommentárt nem nagyon kíván részünkről, esetleg ha a T. Alkotmánybíróság szükségesnek tartja, már holnap be tudok jegyeztetni bármennyi Zrt-t a cégbírósághoz, amelynek szintén temetkezés lesz a főtevékenysége.

Hozzá kell tennünk ugyanakkor, hogy – ahogyan az ország összes többi önkormányzata – Budapest XVII. Kerület Önkormányzata nem jelölt ki türelmi zónát, ugyanakkor elkötelezett amellet, hogy a még igénybevehető helyekről is kiűzze a szexmunkásokat, ha kell, akkor a jelen ügyszor hasonló, rendkívül rosszindulatú, már-már törvénytelen eszközökkel. Sajnálatos tény, hogy ehhez a szabálysértési hatóságok (rendőrségek és bíróságok) is asszisztenciát nyújtanak és így egy jogállamban az ilyenhez hasonló, jogilag és ténybelileg teljességgel megalapozatlan határozatok szülehetnek. Az ilyen gyakorlat megváltoztatása iránt folyamatosan teszünk lépéseket nemcsak konkrét ügyekben, de aktuálisan hosszú távon az OBH-val és az ORFK főigazgatójával is egyeztetésben vagyunk.

Azt is fontos még hozzátennünk, hogy az érintett végzések megszületésében a fő szerepet a XVII. Kerületi Önkormányzat polgármestere, Riz Levente vállalta. Riz Levente gyakorlatilag nyíltan kimondta egy televízió riportban, hogy sikerült „csellel”, egy „elhagyatott, nem működő temető” mellől is „kisöpörniük” a prostituáltakat a Lőrinci útról, és azon munkálkodik jelenleg, hogy a kerület más részéről is eltűnjenek a szexmunkások, ennek érdekében a görögkatolikus egyházzal karöltve ún. „úti ikonokat” állítanak fel a kerület bizonyos pontjain.

A fenti rendőrségi és bírósági határozatok sértik ügyfelemnek az Alaptörvény XII. cikkében, XIV. cikkében, valamint XV. cikkében foglalt alapjogait a következők szerint:

3. Az érintett alapjogok sérelme

A hivatkozott fenti bírósági határozatok Magyarország Alaptörvényének alábbi rendelkezéseit sértik:

„XII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.

(2) Magyarország törekszik megteremteni annak feltételeit, hogy minden munkaképes ember, aki dolgozni akar, dolgozhasson.”

Álláspontunk szerint, mivel törvény a vonatkozó nemzetközi egyezménynek megfelelően a szexmunkát mint legális, törvény által szabályozott munkavégzési lehetőséget határozza meg, ezen alapvető jog a szexmunkásokat is megilleti.

A szexmunkások alapvető joguk gyakorlása során a vonatkozó törvényeket betartani kötelesek, ahogyan tették jelen esetben is. Ezek a törvények azonban nemcsak őket, de a hatóságokat és az önkormányzatokat is kötelezik, az önkormányzat azonban már 15 éve nem hajlandó türelmi zónát kijelölni, ehelyett a tárgybeli, jogtalan eszközökkel igyekszik kizárni területéről a szexmunkásokat. Riz Levente polgármester a már említett nyilatkozatában kiemelte, hogy az önkormányzat „semmiképpen nem hajlandó a területén türelmi zónát kijelölni”.

Mindezek alapján a sérelmezett határozatok sértik ügyfelemnek a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához való jogát. Ügyfelem úgy döntött, hogy szexmunkásként kíván dolgozni, legálisan, a törvényeket betartva. A jogszabályok erre lehetőséget is biztosítanak, és előírják az önkormányzatoknak, hogy a türelmi zónák kijelölésével kötelesek ezt biztosítani. Jelen ügyben a budapesti XVII. kerületi önkormányzat politikai okokból ennek tudatosan és szándékosan nem tesz eleget, a Polgármester úr „hadjáratot” folytat annak érdekében, hogy a szexmunkásokat kizárják az adott területről. Ehhez visszaél a jog adta lehetőségekkel, melyekben sajnálatos módon a rendőrség is partner. Amennyiben az önkormányzat eleget tett volna törvényi kötelezettségének, és kijelölte volna a védett zónákat, jelen eljárás nem is létezne, hiszen ügyfelem annak tudatában választotta volna meg a munkavégzése helyét, hogy nem sértse meg a törvényt.

A XVII. kerületi polgármester ezekben a riportokban nyíltan beszél arról, hogy tudatosan nem jelöli ki a türelmi zónákat, illetve hogy utasítja a területi rendőrkapitányságot:

http://www.rakosmente.hu/Libraries/Hirhozo_archivum_2015/hirhozo_2015_10.sflb.ashx

XXIV. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az előbb írottak alapján egyértelműnek látszik, hogy mind az ügy rendőri intézkedései, mind pedig a bírósági határozatok polgármesteri befolyás nyomán születtek, ezt Riz Levente megdöbbenéssel nyilatkozata egyszerűen alátámasztja.

Álláspontunk szerint ésszerűen gondolkodó jogász szakember ilyen határozatot nem hozott volna erről a területről, ezt sem a tények, sem pedig a vonatkozó jogszabályok alapján temetőnek nem lehetett volna minősíteni, ha pedig annak minősítik, akkor ott temetkezési tevékenységnek kellene folynia.

Jelen esetben hatóság egyértelműen részrehajlóan, a szakmaiságot teljes mértékben figyelmen kívül hagyva, politikai nyomásra végzett és végez „tisztoogatást” az adott területen, annak érdekében, hogy a szexmunkásokat teljes mértékben eltávolítsák a kerületből, ezzel pedig sérül ügyfelemnek az Alaptörvény XIV. cikkében rögzített alapjoga.

Ennek okán a határozat az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését is sérti:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„28. Cikk:

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Álláspontunk szerint a Bíróság jelen esetben az Alaptörvény 28. cikkének meg nem felelő ítéletet hozott. A jogszabály – 1999. évi LXXV. törvény – védett övezettel és prostitúcióval kapcsolatos közrendvédelmi szabályai nem azt célozták, hogy az ország minden közterületéről tiltsák ki a prostituáltakat, hanem éppen azt, hogy ezen tevékenységet szabályozott keretek között folytathassák és a védett övezeteken kívül szabadon feljárnlkzhassanak.

A temetőt, mint védett övezetet a törvény kiemeli, a temető fogalmát pedig a temetőről szóló törvény egyértelműen meghatározza, további – alacsonyabb szintű jogszabályi, szervezeti-működési szabályzati szintű – értelmezésre nincs szükség. Ehhez képest, annak ellenére, hogy az összes releváns jogszabály (törvények, rendeletek) a területre vonatkozóan azt mondták ki, hogy a terület nem temető, a Bíróság a XVII. Kerületi Önkormányzat nyilatkozatát vette alapul, mely szerint a temető ágazati besorolás nem szűnt meg. Ez az önkormányzati nyilatkozat és a besorolás azonban nem jogszabály!

A Bíróság azon hivatkozása, miszerint a temetőnek a rendeletben szabályozott kiürítése nem történt meg, ezért az továbbra is temetőnek minősül, szintén nem helytálló, a kiürítés hiánya maximum az önkormányzat mulasztása, de semmiképp sem jelenthet ügyfelemre nézve hátrányt. Annál is inkább nem, mivel a területen semmilyen temetkezési, kegyeleti, vagy közegészségügyi tevékenység nem folyik!

Figyelemmel arra, hogy a területen semmilyen temetkezési, kegyeleti és közegészségügyi tevékenység nem folyik, illetve arra, hogy a terület ilyen célokat évtizedek óta nem szolgál, a józan ész is azt kívánja, hogy egy ilyen területet ne minősítsünk akkor temetőnek. Hiszen az említett végzések most azt vonják maguk után, hogy holnaptól akkor erre a területre nyugodtan lehetne tovább temetkezni....

Ügyfelem esetében a bíróság döntéseiben az Alaptörvény XVIII. cikkében rögzített „józan ész”-nek tökéletesen ellentmondó határozatokat hoztak, ezzel sérült ügyfelem alapjoga. Az ésszerű döntés keretében vizsgálni kellett volna, hogy a kérdéses terület megfelel-e a temetőre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek, ezen túlmenően azt is, hogy egyáltalán temetőnek néz-e ki a hely? A bíróságok mindkét kérdésre nemleges választ adtak, ennek ellenére mégis azt állapította meg a határozatuk, hogy a kérdéses terület temető. Erre két indokot mondtak:

1. Az önkormányzati építéshatóság még mindig „temető” besorolású övezetként tartja nyilván a területet.
2. A terület egyik tulajdonosa, a [REDACTED] főtevékenysége a cégjegyzék szerint temetkezés.

A bíróság értelmezésében ezen két érv győzött a törvénnyel, a tényekkel és a józan ésszel szemben.

4. Ügyünkkel kapcsolatban a jogorvoslati lehetőségeket ügyfeleim kimerítették, jogszabály további jogorvoslati lehetőséget nem biztosít.

Ügyfeleim az elsőfokú eljárást követően fellebbezéssel élt a Fővárosi Törvényszékhez. További jogorvoslati lehetőséget alperes számára – az alkotmányjogi panaszt kivéve – a jogszabályok nem biztosítanak.

5. Alulírottak nyilatkozunk, hogy indítványunk és a benne szereplő személyes adataink nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk. Perújítást az ügyben nem kezdeményeztünk.

Ügyvédi meghatalmazásomat mellékelten újra csatolom.

Kelt Budapesten, 2016. október 21. napján.

Tisztelettel:

Dr. Makó Klaudia
ügyvéd
Lówenberger Tímea képviseletében

